

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bíró Róbert ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Kovács Levente ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű, a személyesen eljáró III. rendű alperesek ellen, vételár és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. november 20. napján meghozott, 8.G.41.089/2007/14. számú ítélete ellen, az I-II. rendű alperesek részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen, 15 napon belül 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget és térítsenek meg az államnak felhívásra ugyancsak egyetemlegesen 394.610 (háromszázkilencvennégyezer-hatszázöt) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes - mint építőanyag kereskedelemmel foglalkozó cég - 2004. március 1-én építőanyagok szállítására irányuló keretszerződést kötött az I. rendű alperessel. Ugyanezen a napon az I. rendű alperes ugyancsak építőipari termékek értékesítésére vonatkozó keretszerződést kötött a 'B' Kft.-vel, mint az építőanyagok felhasználójával. A felperes a megrendelt árukat közvetlenül az építkezések helyszínére szállította és ott a felhasználónak átadta. A megrendelő a leszállított áruk ellenértékének megfizetésével késedelembe esett. Az I. rendű alperesnek a

felperessel szemben fennálló vételár tartozásáért a II. rendű alperes 2004. december 6-án, a III. rendű alperes pedig 2004. december 7-én kiállított okiratokban kézfizető kezességet vállaltak. A felperes, az I. rendű alperes, valamint a **'B' Kft.** képviselői 2005. május 3-án engedményezési megállapodásnak címzett okiratot írtak alá. Ebben a **'B' Kft.** elismerte, hogy az I. rendű alperessel szemben 6.321.688 forint tartozása áll fenn, melyet az I. rendű alperes a vételár tartozás fejében a felperesre engedményezett. A **'B' Kft.** ellen felszámolási eljárás indult, amelyet a Fővárosi Bíróság 25.Fpk.01-05-006528/29. számú végzésével, egyszerűsített módon befejezett, a felszámolt vagyon a hitelezők kielégítésére nem nyújtott fedezetet.

A fentiek alapján a felperes keresetében 6.626.862 forint vételár tartozásnak és annak 2006. október 6-tól járó kamatainak a megfizetésére kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni.

Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Azzal védekeztek, hogy álláspontjuk szerint a felperes építőanyag szállításainak nem az I. rendű alperes, hanem a **'B' Kft.** volt a megrendelője, az I. rendű alperes közöttük csak közvetítette az ügyletet. Előadták, hogy a felperes a neki visszaszállított raklapok értékét 305.174 forint összegben az I. rendű alperes javára nem írta jóvá. A II. rendű alperes kifogásként hivatkozott a kezességvállalása érvénytelenségére. Azt állította, hogy a jognyilatkozatát kényszer és fenyegetés hatására tette meg. A felperes ügyvezetője ugyanis feljelentéssel fenyegette arra az esetre, ha a kezességvállaló nyilatkozatát nem teszi meg. A III. rendű alperes a tárgyalásokon nem jelent meg, ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen 6.626.862 forint és annak 2004. december 7-től járó kamatainak megfizetésére kötelezte. A döntését a következőkkel indokolta: A felperes és az I. rendű alperes között szállítási szerződések jöttek létre, melynek alapján a felperes az I. rendű alperes által megrendelt építőanyagokat a különböző építkezésekre kiszállította. A felperes számlákkal és szállítólevelekkel, valamint a 2006. február 16-i egyenlegközlésével bizonyította az I. rendű alperes megrendelésére szállított építőanyagok teljesítését és értékét. Az I. rendű alperes az engedményezési megállapodásnak címzett okirat 1. pontjában elismerte, hogy 6.321.688 forinttal tartozik a felperesnek, így ezen összeg erejéig a Ptk. 242. § (1) bekezdése értelmében az I. rendű alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a tartozása nem áll fenn. Az I. rendű alperes fizetési kötelezettsége a Ptk. 379. § (1) bekezdésén alapul. Az I. rendű alperes azt nem bizonyította, hogy a felperesnek raklapokat szállított vissza és azok ellenértékét, 305.174 forintot a felperes a javára nem írta jóvá. A II-III. rendű alperesek a Ptk. 272. § (1) bekezdése és 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján, mint készfizető kezesként kötelesek a felperes követelését teljesíteni. A II. rendű alperes nem bizonyította, hogy a kezességvállaló nyilatkozatát kényszer és fenyegetés hatására tette, ezért a kezességvállalásának érvénytelenségére alaptalanul hivatkozott.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték, melyet a keresettel szembeni védekezésükkel egyezően indokoltak.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy a 2005. május 3-án kelt engedményezési megállapodásnak címzett okiratban a felperessel szemben nem az I. rendű alperes, hanem a **'B' Kft.** tett tartozáselismerő nyilatkozatot. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetésekre jutott.

A Ptk. 379. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot a kikötött későbbi időpontban vagy időszakban a megrendelőnek átadni, a megrendelő pedig köteles a dolgot átvenni és az árát megfizetni.

A Ptk. 198. § (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 2004. március 1. napján az I. rendű alperes két szállítási szerződést kötött, amelyek alapján egyrészt a felperessel megrendelőként, másrészt a **'B' Kft.**-vel szállítóként került szerződéses kapcsolatba. Az erről kiállított okiratok tartalma megnyugtatóan igazolja, hogy az I. rendű alperes nem közvetítőként járt el a felperes és a **'B' Kft.** között, hanem közvetlen szerződéses kapcsolatba került a felperessel, mint annak megrendelője.

A felperes az említett szerződések mellett szállítólevelekkel és számlákkal megnyugtató módon igazolta a szállítási szerződésnek a maga részéről történt teljesítését, amely a Ptk. 198. § (1) bekezdése szerint kiváltotta a vele szerződő fél ellenszolgáltatásának esedékességét. Az I. rendű alperes a számlákat és szállítóleveleket nem tette vitássá, de fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A 2005. május 3. napján kelt, engedményezési megállapodás elnevezésű okirat tartalmából az állapítható meg, hogy a **'B' Kft.** azért tett az I. rendű alperessel szemben tartozást elismerő nyilatkozatot és engedményezte az I. rendű alperes a **'B' Kft.**-vel szemben fennálló követelését a felperesre, mert az építőanyagot a felperes az építkezések helyszínén a **'B' Kft.**-nek adta át. A szállítólevelek és számlák mellett az engedményezési megállapodás is a felperesi követelés fennállásának és mennyiségének egyik bizonyítéka.

Alaptalanul hivatkozott a II. rendű alperes a kezességvállalásának érvénytelenségére. A feljelentéssel való fenyegetésnek ugyanis, amennyiben ha az

valótlan tényállításokon alapulna, a szerződési akaratot befolyásoló jelentőséget tulajdonítani nem lehet.

Mindezek eredményeként a Fővárosi Ítéltábla - az elsőfokú bírósággal egyezően - úgy foglalt állást, hogy az alperesek a szállítási, illetőleg kezesi szerződésben vállalt kötelezettségeiket a felperessel szemben teljesíteni kötelesek. Ezért az ítéltábla az őket egyetemlegesen marasztaló első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperesek a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes fellebbezési perköltségét és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joguknál fogva le nem rótt fellebbezési illetéket is megfizetni.

Budapest, 2009. szeptember 18.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró